

Mir - nemir

V obeh svetovih oba obstajata,
interni + eksterni = deležnik je vedno dan, daje glagolom moč za njuno podporo.

Vztrajam pri svojem, oba se podita okoli Preostanek časa,

ŽIVETI = $E=mc^2$ po Einsteinovem. Tudi pri njem že Dve desetletji nazaj sta dala skozi vsakdan. Na literaturo se z veseljem obračam 😊, veliko pozornosti sta deležna. Napetosti vstajajo med njima.

Če bi = cogito ergo sum, za tem Descartes stoji. Skrivnostni zaplet nastane, ko oba sta v homeostazi. Človek \Rightarrow ☹️. Vsak umetnik ju v umetninah oslajuje, ali v homeostazi ali eden odsoten.
Moč prepričevanja ju ne utiša, vedno nam na ušesa kričita.

Profesor, smem? Učitelj je utelešenje enega, ugani katero izbira! Izkušnja kažejo na pomanjkanje časa, uca neizprosno tiktata. 5! je čudno število polno enega, ugani katero izbira!

Vsi se vdajajo iluzijam, mirno programna rojstva, bitna se je že davno začela.

Z drugimi besedami, = Podobno, poskuša povedati zgodbo. Še ena beseda prerči?

Od vsake življenjske zgodbe. je vse polno obeh, iz enega stanja v drugo prehaja. Vse manj in manj je pretega manj pri roki. Vendar tudi 2. razume malega človeka, da tudi si vedno več obeta. Tolstoj ju ubesedi vse širše. S tem konča se ta poezija, vsak drugega malo po malem ubija.

Ali pač? \neq Seveda!

Kamen se s kamnom zabija, ko drug drugega poskušata spodteopati.

O, Vrba! je Presern pisal, poln drugega.

$U = U_1 + U_2 + U_3 \dots + U_n$, govori nam Kirchoffov zakon, torej se je spoznal na napetost med njima. Od lirike do dramatike ju opisuje književnost.

Samo skozi prosočnosti nedirektnosti so polne ju misli. Kamen se s kamnom zabija,

kaplja za kapljo počasi pada. Konec te čudne pesnitve.